

הר צוחק, הר צודק

וייטנאם

יצא האח הצעיר אל רגלי ההר, לשדה שלו. "איך אוכל לעבד את השדה עכשיו?" חשב. חשב זמן רב ובסוף החליט "מלבד כלב וחתול אין לי חיות אחרות, אז צריך לחרוש אתם."

הוא רתם את הכלב ואת החתול למחרשה והאיץ בהם. הכלב נבח בקול, החתול ילל בקול והמחרשה לא זזה. ההר הגבוה ראה איך הצעיר מנסה

חי פעם אבא אם שני בנים. כשאבא נפטר הבן הצעיר הלך לקבור אותו. ובינתיים הבן הבכור ואישתו אספו את כל הרכוש שהיה בבית והסתירו אותו. חזר הבן הצעיר מההלוויה, ראה בית ריק ושאל "איפה כל הרכוש שהיה לאבא?" "אינני יודע בכלל מה היה לאבא ומה הוא עשה עם הרכוש" ענה הבן הבכור "עכשיו אין לנו לא אבא, לא אימה ולא רכוש. אני אדם נשוי ואתה צעיר, אז לך אתה מהבית."

הוא השאיר לאחיו רק, כלב אחד וחתול אחד וגם שדה קטן עם שלף תירס לרגלי הר גבוה.

שלו והתחיל לצחוק מטיפשותו. הוא פתח לרווחה את פה הסלע שלו והזהב נצץ בעומק המערה. האח הבכור ואישתו קפצו פנימה והתחילו למלא שקים בזהב. ממלאים שק אחרי שק ועוד מעט להם. ההר החמיץ את פניו בכעס כשראה את החמדנות, ובמכה חזקה סגר את שפתיו הסלעיים. המערה נסגרה! והאח הבכור עם אישתו נשארו בפנים.

לחרוש עם חתול וכלב, ופרץ בצחוק רם. הוא פתח רחב את פה הסלע שלו ושם הצעיר ראה מערה, ובמערה אוצר - ערמות זהב. קפץ הצעיר לתוך המערה, לקח חופן או שניים מהזהב ויצא החוצה. תוך זמן קצר יכול היה לבנות לעצמו בית יפה, קנה שני תאואים וגם שדה אורז גדול. נודע לאח הבכור שהצעיר חי בנחת, בא אליו ושאל "מאין לך בית יפה כזה, תאואים ושדה אורז?" והצעיר סיפר לבכור איך קרה הדבר. האח הגדול ביקש אצל אחיו את החתול והכלב, חזר הביתה וקרא לאישתו. ביחד רתמו שתי עגלות לתאואים ויצאו אל רגלי ההר הגבוה. שם רתמו את הכלב והחתול למחרשה והתחיל להאיץ בהם. ראה ההר שהבחור מנסה לחרוש עם חתול וכלב, כשלא לידו אומדים התאואים